

валъ тогазы наедно съ Максимина противъ Дунавскыѣ Българи, неприятели на римскыѣ държавѣ. Но за Галерія не е имало никаква важность нито голѣмыѣ услуги, нито консулскыйтъ чинъ, когато работата ся касала до христіанскыѣ вѣрѣ.

И тъй въ очитѣ на Галерія, святой Димитрій сторилъ и другѣ винѣ: понеже подиръ кръвавѣтъ битвѣ, въ коѣто загынѣли много чловѣцы, и множество други останѣли безъ бащи, безъ сынови, и безъ мжжіе, и скѣрбыта была обща. Галерій ся радувалъ, и веселилъ на това дѣто вандалинѣтъ исполнѣ, борецѣтъ (пехливанинѣ) Лій убивалъ чловѣцыѣ. Но святой Димитрій му отнелъ тѣзи забавѣ, и работата была така, като былъ само Лій, борецѣтъ най-обычныйтъ другарь на Галерія, и въ него день за противникъ на Лія былъ излѣзѣлъ въ попрището единъ младъ македонецъ на име Несторъ, който былъ наедно съ святаго Димитрія, и той като разумѣлъ намѣреніето му, по-